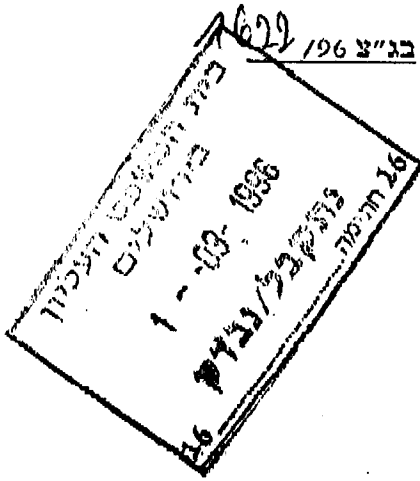

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

העותרים

1. בעניין: אל אחמר,

עצור באגף החקירות בבית מעצר ירושלים

2. חמוקד להגנת הפרט

שניחם ע"י ב"כ עו"ד אנדרה רוזנטל

מספר רישיון 11864

מרח' יפו 33, ירושלים 94221

טלפון 250458, פקסימיליה 259626

נגד

המשיב

שרות הבטחון הכללי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב לבוא וליהן טעם מדוע הוא מונע פגישה בין עותר מספר 1 לב"כ; וכן מדוע אין הוא פועל על פי תקנות סדר הדין הפלילי (פגישת עצור עם עורך-דין), התשמ"ב-1981.

כסעד ביניים מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיב להפסיק את חקירת העותר מספר 1, אשר החלה, ככל הנראה, בסמוך ליום 15.2.1996.

מפאת טיבה של העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע דיון דחוף.

עוד מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העתירה, עקב נסיבותיה, ללא תצהיר וללא יפוי כוח בכתב.

ואלה נימוקי העתירה:

1. עותר מספר 1 הינו עצור מנהלי מיום 20.11.1995 על פי צו מטעם מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית לתקופה של תשעה חודשים. הוא היה מוחזק בכלא מגידו.
2. בסמוך ליום 15.2.1996 הועבר עותר מספר 1 מכלא מגידו לבית מעצר ירושלים.
3. ביום 26.2.1996 הוצא צו איסור פגישה בין עותר מספר 1 לב"כ לתקופה של ארבעה ימים.
4. ביום 29.2.1996, לאחר קבלת פנייה טלפונית בעניינו של עותר מספר 1, התייצב ב"כ העותרים, בשעות הצהריים המאוחרות, בבית מעצר ירושלים, לקראת תום מועד פקיעת צו

- איסור הפגישה. באותו מעמד הוצג בפניו צו חדש המונע פגישה לחקופה נוספת של שישה ימים החל מיום 1.3.1996. בצו נרשם כי המניעה היא מטעמי "טובת החקירה" וביטחון האזור". הצו חתום ע"י ה"רשות המאשרת" והוצא, כך נרשם, בהתאם לסמכויות המוקנות על פי הצו בדבר חוראות בטחון (תגדה המערבית) (מס' 378), תשל"ל-1970.
5. עותרת מספר 2 הינה עמותה, אשר שמה לה למטרה לסייע לאנשים שנפלו קורבן למעשי אלימות, התעמרות או קיפוח זכויות בסיסיות מצד רשויות המדינה (ובהן גם רשויות מקומיות), במיוחד לאלה הזקוקים לעזרה בחעברת תלוניהם לרשויות אלה, וכן להגן על הזכויות הבסיסיות בכל דרך נוספת, כולל פנייה לערכאות, ובכלל זה - עתירה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק, בין כשמו של אדם הטוען כי זכות בסיסית שלו נפגעה ובין כעותר ציבורי.
6. א. עותר מספר 1, תושב הגדה המערבית, הובא תחילה לכלא מגידו, ולאחר מכן לבית מעצר ירושלים, בהתאם להוראות תקנות-שעת חירום (יהודה והשומרון, חבל עזה, רמת-הגולן, סיני ודרום סיני - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967.
- ב. סעיף 29 (ו) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מפנה מפורשות לתקנות-שעת חירום (יהודה והשומרון, חבל עזה, רמת-הגולן, סיני ודרום סיני - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ז-1967. שם נקבע כי:
- "... פגישת עורך דין עם עצור החשוד בעבירה כאמור תהיה בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, ובלבד שדחיית הפגישה עם עורך הדין לפי התקנות לא תעלה על חמישה עשר ימים."
- ג. תקנות סדר הדין הפלילי (פגישת עצור עם עורך-דין), התשמ"ב-1981 מאפשרות מניעת פגישה בין עצור לעורך דין לתקופה מקסימאלית של 15 יום מיום המעצר. אולם על פי סעיף 30(א) ו-1(ג) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 המשיב, או מי מטעמו, יכול לפנות לבית המשפט המחוזי ולבקש איסור פגישה מעבר ל-15 יום מיום מעצר עותר מספר 1.
- וכך כתוב בסעיף 30 (א) לחסד"פ:
- על אף האמור בסעיפים 28 ו-29 או בכל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם העצור בשל פשע, או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, או שהעצור לא ייפגש עם עורך-דין, אם אישר שר הבטחון בכתב שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.
- ד. העותרים טוענים כי מלבד ההפניה המפורשת בחסד"פ למקרה של עצור כגון עותר מספר 1 אשר צוין לעיל, בית המשפט הנכבד הזה כבר קבע, כבוד הנשיא שמגר, בבג"צ 253/88 סג'דיה ואח' נ' שר היטחון פס"ד, מג (3) 801, עמ' 822 מול האות ה' כי:

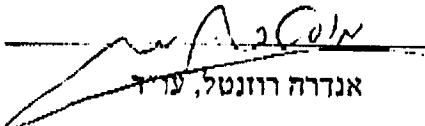
"בתחום תנאי המעצר חלות במשפטנו הוראות מפורשות של החוק שלנו, המבטאות את המגמה הנ"ל, תקנה 6(ב) לתקנות שעת-חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית) קובעת, כי מעצר של מי שניתן לגביו צו מעצר בשטחים המוחזקים יבוצע בדרך שמבצעים בישראל צו מעצר. משמע, יש לקיים גם בקציעות את תקנות סמכויות שעת-חירום(מעצרים)(תנאי החזקה, במעצר מינהלי)".

7. העותרים טוענים כי ספק אם צו איסור הפגישה היה עומד במבחן אשר נקבע ע"י בית המשפט הנכבד הזה בבג"צ 3412/91 סופיאן נ' מפקד כוחות צה"ל באזור חבל עזה ואח' ס"ד מז (2) 843 בעמוד 854 מול האות ה':

"מניעת פגישה בין עצור לבין עורך-דינו הינה פגיעה קשה בזכות העצור. פגיעה כזו נסבלת רק כאשר הדבר חיוני מבחינתם של צורכי הביטחון והכרחי מבחינתה של טובת החקירה. בכל הנוגע לטובת החקירה... הכרחי הוא להראות, כי קיום פגישה בין עצור לבין עורך הדין חסכל את החקירה (בג"צ 6302/92 רומחיה נ' משטרת ישראל ואח' (מז (1) 209)), בעמ' 213, מפי השופט ברק)".

8. אשר-על-כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצווים המבוקשים ולהופכם להחלטיים.

ירושלים, ה-29.2.1996

אנדרה רוזנטל, עו"ד
ב"כ העותרים